

[N. Neergaard.]

blivende at opkræve den store Formueskat er simpelt hen en Kapitalkonfiskation og intet andet. Og det virker, som sagt, afgjort mod alt det, som Regeringen siger, den vil stræbe hen imod: at fremme Opsparingen, at fremme Byggeriet, at faa Renten ned. Det foreslaaede gaar stærkt mod disse rosværdige Hensigter.

Hvad Rentskatten angaar, vil jeg derom sige, at den i Virkeligheden er en Skat paa Formue, for saa vidt den ikke er anbragt i Skatteyderens egen Bedrift, dog med Undtagelse af Anbringelse i Beboelsesejendomme til Udleje, hvor Husejeren maa svare Skat af Indtægten ved Udleje af hans i Ejendommen anbragte Kapital. Vi anser det for overordentlig forkasteligt yderligere at bebyrde Formuen, der i Forvejen er saa ekstraordinært højt beskattet her i Landet, højere end i noget andet Land. Vi anser det for særlig forkasteligt i en Periode som denne, hvor Formuerne giver liden eller ingen Afkastning. Ligeledes anser vi det for ganske forkasteligt saaledes at pille enkelte Kategorier af Skatteydere ud, naar man vil bringe Indtægts- eller Formueskatten i Anvendelse. Vilkaarene maa i hvert Fald være ens for alle og være de almindelige Vilkaar, som er fastsat i Formue- og Indkomstskatteloven.

Den højtærede Minister siger, at de, der har en Renteindtægt, lider mindst under Nedgangen. Hvor ved Ministeren det fra? Mangfoldige, der ved Nøjsomhed og Flid har sat noget til Side i bedre Tider, er nu til Dags saa forgældede, at de taget som Helhed ejer intet eller mindre end intet, de har ingen Formue, men kun Gæld; men de skal alligevel efter dette mærkelige Lovforslag svare denne Skat, for der tages jo ikke som ved den almindelige Formueskat Hensyn til Gæld eller til noget som helst af det, der begrunder Fritagelse efter den gældende Formueskattelov. Nej, der skal betales efter det fulde Bruttoudbytte uden Hensyn til, hvad Gæld der i øvrigt er, uden Hensyn til, hvad det kan have kostet Formueejeren at tilvejebringe denne Formue. Der vil jo være en Mængde Tilfælde, hvor Husejere — som her ønskes i særlig Grad ramt — for at kunne købe og drive en Ejendom

har maattet stifte Laan, men til Renten af disse Laan maa der intet Hensyn tages, heller ikke til vedkommendes øvrige Gæld. Nej, der skal, som jeg før sagde, betales efter det fulde Bruttoudbytte.

Den højtærede Finansminister ved vel ogsaa nok, at der er Titusinder af smaa Rentenydere, som er uden Erhvervsvegne, gamle, Enker, Børn, som har en saare, saare tarvelig Indtægt af den lille Kapital, som i de allerfleste Tilfælde er indvundet ved Flid og Selvfornægtelse. Dem vil man ogsaa beklippe her og beklippe efter Bruttoudbyttet uden Hensyn til, om der hviler Gæld paa den vedkommende, eller hvor ringe den vedkommendes Indtægt er.

Om Ministeren faar Skatten ind af Kapitalanbringelser i Udlandet, anser jeg, som jeg ogsaa udtalte i Fjor, for tvivlsomt nok. Men af Sparekasseindskud, Kreditforeningsobligationer, Statsobligationer, danske Aktier, kort sagt af alle danske Anbringelser skal Skatten nok komme ind. Utvivlsomt vil en saadan Skat være et af de Momenter, der vil paavirke Obligationskurserne i nedadgaende Retning, til Skade for alle Erhvervsvirksomheder her i Landet, ikke mindst Landbrug og Byggeri. Særlig tager Lovforslaget Sigte paa Anbringelse af Kapital i Beboelsesejendomme til Udlejning, idet den ogsaa rammer Kapital anbragt i egen Virksomhed. Tror man nu, at det vil fremme Byggeriet? Eller tror man, at det vil gøre Ejerne mere tilbøjelige til at foretage nødvendige Reparationer eller til at imødekomme Lejerne ved at lempe paa Lejen? Nej, intet er mere sikkert, end at indirekte vil ogsaa Lejerne faa denne Skat at mærke. Som en knyttet Næve til et blaat Øje staar dette til Bestræbelserne for at fremme Byggeriet.

Jeg beder ogsaa den højtærede Finansminister om at erindre, baade ved det første og det andet af de Lovforslag, der her er Tale om, at efter Sagens Natur vil i mange Tilfælde Formueansættelsen angaa opspiste Kapitaler, Kapitaler, der slet ikke mere eksisterer, som altsaa ikke alene ikke giver Rente, men som heller ikke giver Formueejeren det Rygstød, som Besiddelsen af en Formue jo dog i nogen Maade giver.

Endelig skal jeg fremhæve, at Ministeren naturligvis heller ikke her, som i tidligere Skatteforslag, har nægtet sig at